

nedostává. Srovnání se stavem této otázky v platném právu francouzském, německém a švýcarském nám mnoho neukáže, jelikož ustanovení, jež obsahuje Code civil i Bürgerliches Gesetzbuch für das deutsche Reich, jsou velmi sporá a zejména ve Francii ponechává se soudci pravděpodobně úplná volnost úvahy. Jasně však je, že i ve Francii i v Německu nevinnému manželovi při rozvodu se nárok alimentární přiznává.

Při rozluce je řešena otázka alimentární u nás dle osnovy vypracované subkomitétem pro revisi obč. zák. stejným způsobem jako při rozvodu. V tomto případě ovšem srovnání s právy cizích států je již mnohem zajímavější pro větší počet předpisů, jež obsahují o alimentaci při rozluce zákoníky franc., něm. a švýcarský. Zásada, že nevinný manžel má proti vinnému nárok na výživu, je uznávána ve všech těchto třech státech. Podle práva německého i francouzského přísluší ovšem oprávněnému manželovi alimentární nárok jen subsidiárně, ať jedná se o muže nebo o ženu. Naproti tomu v naší osnově je přijato toto stanovisko jen jde-li o muže, ženě však připouští se nárok na plné zadostiučinění bez ohledu na její majetkové poměry, zejména na osud smluv svatebních. Proto se zdá, že i u nás by bylo spravedlivějším zavedení subsidiárního nároku i pro manželku, ne pouze pro manžela, neboť povinnost manželova, platit své manželce zadostiučinění v plném rozsahu bez ohledu na její případně i zcela dostačující jmění, mohla by často způsobiti mu značnou újmu majetkovou, jež přes jeho vinu na rozluce nedala by se vždy zcela ospravedlniti. Nejmodernější nazírání na alimentární otázku při rozluce má ze všech tří zmíněných států zákoník švýcarský z r. 1907, který poskytuje při rozluce nevinnému manželovi proti vinnému nejen nárok na pouhou výživu, nýbrž byla-li mu způsobena rozlukou značná škoda majetková, i nárok na odškodnění, a utrpěl-li následkem rozluky velkou škodu v poměrech osobních, povinnost vinného manžela vedle alimentace odškodnění poskytnouti ještě i na odčinění této škody immaterielní peněžitou sumu jako zadostiučinění. Ustanovení o odškodném bez újmy na alimentaci uznává i franc. Code civil.

Rozlišování nároků alimentárního, na odškodnění a zadostiučinění, jež zavedeno je ve Švýcarsku, zdá se býti výhodnějším než pouhé ustanovení naší osnovy o plném zadostiučinění, jež může vésti k různým sporům interpretačním, neboť v každém případě rozluky nemusí býti jistě splněny všechny náležitosti plného zadostiučinění, nemusí býti zde vždy stejná škoda, a také ne vždy i škoda immaterielní. Z toho důvodu bude nutno soudci vyhraditi velkou volnost jeho uvážení o vyměření rozsahu plného zadostiučinění. Proto se zdá, že by bylo správnějším přikloniti se k ustanovení čl. 151—153 švýc. zák., rozlišujícím mezi nároky na alimentaci, odškodnění a zadostiučinění.

Celkem však možno říci, že subkomitét provedl svoji práci se značným úspěchem, že přinesl mnoho nového a dobrého, a zejména s pochvalou a uspokojením lze přivítat § 83 osnovy, rozšiřující zcela spravedlivě dosavadní obmezené ustanovení dv. dekretu č. 531/1841 na nové případy rozvodu z nevinny a rozluky z viny i nevinny obou stran, a také muži vedle ženy.

Podle švýcarského práva připouští se také nárok na přiměřenou výživu manželovi, jenž upadl následkem rozluky ve velikou nouzi, i když jsou na rozluce obě strany nevinny, a dle práva německého tomu manželovi

pro jehož duševní chorobu bylo manželství rozloučeno (tedy rovněž oba manželé bez viny na rozluce) přísluší nárok na přiměřenou výživu mu scházející.

O alimentárním nároku v případě, že obě strany jsou vinné na rozluce ve smyslu § 83 osnovy, nemá sice zmínky ani zákoník švýcarský, francouzský ani německý, čímž však není řečeno, že by ustanovení § 83 nebylo nanejvýš spravedlivé, a tento paragraf ukazuje jenom, jak v tomto směru projevila naše revisní komise ve svém subkomitétu pro právo rodinné nazírání ještě spravedlivější a oprávněnější, než s jakým se shledáváme ve shora zmíněných zákonících cizích.

Rozhodnutí nejvyššího soudu.

Soubor legislativy a judikatury.

(Oddělení judiciální.)

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 8973.)

K účinnosti smlouvy ve prospěch třetí osoby se vyžaduje, by byla mezi smluvníky sjednána hlavní smlouva a by k této hlavní smlouvě byla připojena jako vedlejší ujednání smlouva ve prospěch třetí osoby. Není třeba, by třetí osoba byla již ve smlouvě individuálně určena, stačí, je-li podle objektivních známek určitelná, aniž se vyžaduje, by plnění ve prospěch třetí osoby bylo výslovně umluveno, plyne-li tento závazek z povahy smlouvy, avšak vždy musí býti zřejmo, že bylo vůlí stran, by třetí osoba dostala umluvené plnění.

(Rozh. ze dne 17. května 1929, Rv I. 475/28.)

*

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9037.)

Rozloučeno-li manželství z viny obou manželů, nemá rozloučená manželka proti bývalému svému manželovi nárok na výživné, aniž lze v její prospěch použití dvorského dekretu ze dne 4. května 1841, čís. 531 sb. zák. s.

(Rozh. ze dne 14. června 1929, Rv II. 613/28.)

*

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9116.)

Mimosoudní výpověď musí obsahovati jen údaje § 562, odstavec první a druhý, c. ř. s., nikoliv též návrhy uvedené v § 562 c. ř. s.

Třebas mimosoudní výpověď neobsahovala jméno a bydliště zmocněnce pro doručování, jest proti ní podati námitky.

(Rozh. ze dne 16. srpna 1929, Rv II. 428/29.)

*

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9102.)

Neopatří-li knihovniční soud před vyřízením žádosti potvrzení plánu od katastrálního měřičského úřadu (§ 80 zákona ze dne 16. prosince 1927, čís. 177 sb. z. a n.), jest na vyšším soudě, aby usnesení jeho zrušil.

(Rozh. ze dne 25. července 1929, R II. 236/29.)

*

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu čís. 9128.)

Smír, jímž byly uspořádány věci manželů ve smyslu trvalého, avšak pouze faktického zrušení manželského spolčenství, jest neplatným.

(Rozh. ze dne 23. srpna 1929, Rv I 561/29.)

*

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9213.)

Za pozůstalostního řízení musí se vzdání dědictví státi soudně; mimosoudní soukromé prohlášení nemá právních důsledků pro projednání pozůstalosti.

(Rozh. ze dne 27. září 1929, R I. 561/29.)

Referát o schůzi Spolku čsl. notářů odbor »Praha«, konané dne 29. listopadu 1930 v restauraci »U Šindelářů«, Praha II., Václ. nám. č. 64.

Schůzi zahájil po 7. hod. večerní starosta Spolku pan Dr. Václav Černý, notář v Říčanech. Po uvítání přítomných omluvil pro dnešní schůzi pány presidenta Dra. Jaroslava Čulíka a Dra. Jaroslava Ponca. Na to udělil slovo jednatele Spolku Dr. Anděle Kozákové, která přednesla při dnešní schůzi svoji přednášku o společnostech s ručením omezeným, se zvláštním zřetelem k registraci těchto společností u obchodního rejstříku krajského soudu obchodního v Praze. Zejména dotkla se otázky znění firmy a předmětu podniku, výše kmenového kapitálu, otázky představenstva společnosti a jiných důležitých ustanovení společenské smlouvy, jejichž nepřesné, nebo zákonným předpisům neodpovídající stylisování může často zavdati příčinu, že rejstříkový soud zápis firmy nepovolí, neb alespoň — a to často i vícekrát — vrátí žádost o zápis firmy k opravě a doplnění.

Přednáška vyslechnuta byla se zájmem. Debaty, která se na to rozvinula, zúčastnili se všichni přítomní, zejména p. notář Dr. Patsch přednesl ze své praxe mnoho zajímavých případů, probíraje otázky, týkající se společenské smlouvy a rejstříkového provedení, s bystrostí a právnickým rozhledem jemu vlastním. Přednáška i doplňky p. notáře Dr. Patsche budou uveřejněny v tomto časopise. Doporučujeme všem pp. kolegům, aby věnovali těmto skutečně zajímavým námětům svoji pozornost. Ke konci přednesli ještě někteří páni notáři několik zajímavých případů ze své praxe, načež zdařilá schůze o 10. hod. več. ukončena.

Schůze odboru »Praha« Spolku notářů čsl. se tento měsíc konatí nebude.

Věstník Spolku čsl. kandidátů notářství.

Spolek čsl. kandidátů notářství zahájil po prázdninách znovu svoji pravidelnou činnost, a potěšitelným důsledkem toho je opětně četná účast na přátelských schůzkách.

Schůzky ty konají se vždy každou prvou a třetí sobotu v měsíci o 7. hod. večerní ve zvláštní místnosti kavárny »Louvre« (klubovna I.) v Praze II., Národní třída č. 20, a probírají se na nich vedle otázek stavovských hojně též případy z praxe; pro kolegy, kteří chystají se složití notářskou zkoušku, je pořádán zvláštní kurs.

Aby účast na těchto schůzkách byla umožněna i kolegům mimopražským, kteří nemají možnosti opatřit si v Praze levný nocleh, vyjednal Spolek pro své členy levné a čisté ubytování v budově YMCA v Praze II., na Poříčí; nocleh s použitím koupelny bude státi as 15 Kč za osobu. Kdo z kolegů na ubytování reflektuje, sděl laskavě svoji přihlášku nejpозději do středy přede dnem schůze kol. jednatelem Dr. Ferdinandovi Vojtíkovi v Praze XII., Francouzská třída č. 34 (notářství Dra. Boh. Vodstrčila), aby příslušný počet míst mohl býti včas rezervován.

Z E D N E

Letošního roku jest tomu 100 let co narodil se **Karel Habětínek**, vynikající český právník. Jeho činnost byla jednak theoretickou a jednak praktickou jako ministra spravedlnosti ve starém Rakousku. Na universitě pražské přednášel civilní soudní řád a obchodní a směnečné právo. Od r. 1867 působil na universitě vídeňské. Höhenwart navrhl jej za ministra spravedlnosti ve svém kabinetu, ale brzo Höhenwart odstoupil a s ním i Habětínek. Českým právníkům jest znám zejména jako II. prezident Nejvyššího soudního dvora ve Vídni, kde vždy působil jako dobrý Čech.

Stavba právníckého domu. Jednota advokátů československých oznámila našemu spolku, že zamýšlí zahájití přípravné práce ke stavbě právníckého domu. Spolek čsl. notářů uvítal tento návrh a sdělil Jednotě, že považuje za velmi účelné a aktuální zabývatí se touto otázkou. Za tím účelem zřízeno bylo zvláštní komitě, a Jednota čsl. advokátů dožádána, aby do ustavující schůze zástupce našeho spolku pozvala.

Přeložení.

Ministr spravedlnosti přeložil notáře: Václava Vrba z Písku do Příbrami, Eduarda Peldřimovského z Turnova do Mělníka, Dra. Josefa Hesa z Dobřan do Turnova, Josefa Křena z Českého Brodu do Prahy-Král. Vinohradů, Štěpána Mikoláše z Plzně do Prahy-Smíchova, Dra. Gustava Gregora z Hustopeče do Znojma, Miroslava Šafaříka z Vranova n. D. do Židlochovic, Dra. Julia Kornera z Mikulova do Města Libavé a Josefa Skudrzyka z Fulneka do Mikulova.

Jmenování.

Ministr spravedlnosti jmenoval kandidáty notářství: Dra. Jaroslava Kozánka notářem v Hustopečích, Dra. Hanuše Brauna notářem ve Vranově n. D., Jindřicha Broukala notářem v Netolcích, Dra. Jana Dvořáka notářem ve Vodňanech, Dra. Vladimíra Žejglice notářem v Jilovém, Dra. Waltera Kostku notářem ve Fulneku, Maxe Brichtu notářem ve Žluticích a Dra. Karla Trautzla notářem v Postoloprtech.

Ministr spravedlnosti jmenoval veřejnými notáři na Slovensku: veřejné notáře Dra. Alexandra Štefčeka v Humenném pro druhé místo v Nitře, Dra. Jana Fábryho v Modrém Kameni pro Prievidzu, Dr. Kornela Buináka v Sabínově pro druhé místo v Lučenci; notářské kandidáty: Dr. Alexandra Čavaru pro Vrábce, Dr. Vladimíra Horáka pro druhé místo v Prešově, Dr. Vladimíra Slávika pro Modrý Kámen; advokáty: Dr. Hugo Matznera v Trnavě pro druhé místo v Trnavě, Dr. Ladislava Nádašiho v Bratislavě pro druhé místo v Žilině, Dr. Josefa Hrance v Čadci pro Topolčan, Dr. Štěpána Kočvara v Prešově pro druhé místo v Nových Zámčích, Dr. Roberta Kubiše v Žilině pro druhé místo v Galantě, Dr. Vladimíra Muňanského v Košicích pro Sečovce, Dr. Josefa Poljaka-Škoblu v Růžomberku pro Námestovo, Dr. Petra Makovického v Růžomberku pro Myjavu, Dr. Julia Račanského v Báňské Bystřici pro Velké Karušany, Dr. Maximiliana Tomaschoffa v Žilině pro Gelnici, Dr. Vasila Ravluka v Báňské Bystřici pro Sabínov, Dr. Jana Putiše v Trenčíně pro Humenné, Dr. Henrika Rado v Púchově pro Púchov a Dr. Lva Sipose v Bratislavě pro Moldavu.

Notářské místo v Dobřanech.

Podepsaná notářská komora vypisuje soutěž k znovuobsazení místa notářského v Dobřanech, uprázdněného přeložením JUDra. Josefa Hesa do Turnova, současně též místa, které uprázdni se v obvodu komorním přeložením do Dobřan.

Žádosti, opatřené doklady ve smyslu výnosu býv. min. spr. ze dne 31. X. 1887 č. 9172,

podány buďtež do 21. prosince 1930

včetně, předepsaným způsobem podepsané komoře.

Notářská komora v Praze,
dne 29. listopadu 1930.

Notářské místo v Plzni.

Podepsaná notářská komora vypisuje soutěž k znovuobsazení místa notářského v Plzni, uprázdněného přeložením notáře Štěpána Mikoláše do Prahy-Smíchova.

Žádosti, opatřené doklady ve smyslu výnosu býv. min. spr. ze dne 31. X. 1887 č. 9172,

podány buďtež do 21. prosince 1930

včetně, předepsaným způsobem podepsané komoře.

Notářská komora v Praze,
dne 2. prosince 1930.

Notářské místo v Českém Brodě.

Podepsaná notářská komora vypisuje soutěž k znovuobsazení místa notářského v Českém Brodě, uprázdněného přeložením notáře Josefa Křena do Prahy-Král. Vinohradů, současně též místa, která uprázdni se v obvodu komorním přeložením do Českého Brodu.

Žádosti, opatřené doklady ve smyslu výnosu býv. min. spr. ze dne 31. X. 1887 č. 9172,

podány buďtež do 21. prosince 1930

včetně, předepsaným způsobem podepsané komoře.

Notářská komora v Praze,
dne 2. prosince 1930.